

РЕШЕНИЕ

№ 504

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10113** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по две касационни жалба подадена срещу решение № 188357/01.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 17081 по описа за 2019г. на Софийски районен съд – 110 състав.

Касационна жалба е подадена от Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място] и с нея се иска да се отмени оспореното решение, като незаконосъобразно, в частта, в която е потвърдено наказателното постановление. Изложени са твърдения, че касаторът не е извършил нарушението, за което е наказан, тъй като представлява дружеството само заедно с другия управител. Излага и доводи, свързани с размера на наложеното наказание “глоба”. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление. Алтернативно моли съдът да постанови решение, с което да намали наложеното наказание „глоба“ до минималния предвиден в закона размер. В съдебно заседание процесуалният представител на касатора изрично заявява, че не претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответника е представил подробни писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на СРС.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град, намира за неоснователна подадената от Г. Л. М. касационна жалба.

От фактическа страна е установено, че при извършена проверка на процесното дружество от страна на КФН, е представен документ с наименование „Подробно движение на сметка 511 – „Финансови активи, държани за търгуване“ за периода Януари-Декември 2018г. От същия, а и от Нарездане №17240010732 от 04.10.2018г. се установява, че на 04.10.2018г. [фирма] е придобило финансови инструменти 11000 броя акции, издадени от П. [фирма], ЕИК[ЕИК] на обща стойност 1 316 700.00лева. Нарездането е подписано от двамата представляващи заедно дружеството И. Л. А. и касатора Г. Л. М.. С потвърждение № 17240010732 от 04.10.2018г. инвестиционният посредник по сделката уведомява клиента, че нареждането е изпълнено. Нарушението е установено при извършена проверка на основание заповед № 3-160 от 08.05.2019г. на за заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност”. След проверка на наличната в КФН информация и по партидата на [фирма] в Агенцията по вписванията е установено, че не е налице овластително решение на общото събрание на акционерите, което предварително да одобрява и разрешава сключването на сделката.

По делото няма спор, че [фирма], [населено място] е вписано като публично дружество в регистъра на чл.30, ал.1, т. 3 от ЗКФН. От представените по преписката документи се установява, че прагът от 1/3 от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл.100т от ЗППЦК, е 1 064 333,33 лв.

С обжалваното пред СРС НП е ангажирана административно-наказателната отговорност на Г. Л. М., за това, че на 04.10.2018г. в качеството си на представляващ и управляващ [фирма], е подписал нареждането, в резултат на което е сключена сделка за закупуването на акции на П. [фирма], на обща стойност 1316700.00 лева, което надвишава прага от 1/3 от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл.100т от ЗППЦК, в случая – 1064333,33 лв., без да е бил предварително овластен за това от общото събрание на акционерите на публичното дружество, с което е нарушил чл.114, ал.1, т.1, предл.1, б.”а” от ЗППЦК.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, като същото се отличава с висока степен на обществена опасност, поради което и е потвърдил наложената глоба от 50 0000.00лева.

Съгласно чл.114, ал.1, т.1, б. “а” от ЗППЦК, лицата, които управляват и представляват публично дружество, включително лицата - представители на юридическо лице, което е член на управителен орган на публичното дружество, без да

бъдат изрично овластени за това от общото събрание на публичното дружество, не могат да извършват сделки, в резултат на които дружеството придобива, прехвърля, получава или предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма активи на обща стойност над една трета от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т. от ЗППЦК.

В конкретния случай Г. Л. М. е извършил именно такава сделка. В подкрепа на описаното от СРС и видно от доказателствата по делото се установява, че с подписаното нареждане за покупка на 11000 броя акции, издадени от П. [фирма], на обща стойност 1 316 700.00 лева в качеството си на представляващ [фирма], без да има решение на общото събрание на публичното дружество, е нарушил посочената разпоредба, поради което законосъобразно, на основание чл.221, ал.5 ЗППЦК, му е наложено административно наказание.

Не се споделят твърденията на касатора, че деянието му не изпълва състава на посочената разпоредба, тъй като той е подписал нареждането, но то е подписано и от другия представляващ дружеството и сделката е извършена от двамата, тъй като те представляват дружеството заедно. Както изрично е предвидено в чл.24, ал.1 ЗАНН административнонаказателната отговорност е лична. Следователно М. отговаря за своите действия като представител на публичното дружество. Фактът, че представителството се осъществява заедно с другия представител, не го освобождава от отговорност, а би могло да бъде основание да се ангажира отговорността и на другия представляващ за неговите действия. В случая отговорността на М. не е ангажирана за действията, извършени от А., а за неговите собствени, - че е подписал нареждането, с което е сключил сделката като представител на юридическо лице, публично дружество.

Относно размера на наложената санкция, съдът споделя доводите на районния съд, с които е потвърдил наложената глоба. Процесното нарушение не се явява единствено, извършено от страна на Г. М.. От друга страна следва да се отчете и особено високата обществена опасност на извършеното нарушение, произтичаща от факта, че акционерите в дружество [фирма] са лишени от възможността да извършват предварителна преценка относно целесъобразността на сключената сделка и да преценят дали въобще такава е следвало да се сключва. Доколкото се касае за сделки с изключителна висока стойност, то следва и че правата и интересите на акционерите са засегнати в значителна степен, която е по-висока от обичайната.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100.00 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2020г., постановено по НАХД № 17081 /2019г. по описа на Софийски районен съд, 110 състав, Наказателно отделение, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-880/01.10.2019г., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което е наложено наказание глоба в размер на 50000.00лева на Г. Л. М..

ОСЪЖДА Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Комисия за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: